

14.5.2003

מעין-צבי

ציפורה פרנק איננה

היום אנו מלווים את צפורה בדרך האחרונה.

צפורה פרנק מבית אולחאוון נולדה בשנת 1921 בקניסברג בגרמניה המזרחית. שם היתה למשפחה חנות רהיטים ומצבה היה טוב. אחיה פריץ וגם היא למדו שם בב"ס עממי. כשהייתה בת 10 החליטו ההורים לעבור לברלין וצפורה המשיכה ללמוד בבית-הספר היהודי במקום, עד שאמה חלתה. עקב מחלת אמה, נאלצה להפסיק את למודיה כדי לעזור בבית. באותו זמן האנטישמיות גברה והמצב הכלכלי נעשה יותר ויותר גרוע. המשפחה השכירה חדרים בדירה הגדולה, שהייתה לה וצפורה עזרה בניקוי וסדור הבית. בנוסף לכך עבדה גם בבית סיעודי יהודי על-מנת להרוויח כסף וגם מצאה זמן ללמוד בבית-ספר למשק-בית.

האנטישמיות גברה וההורים דאגו לעתיד ילדיהם. בסופו של דבר החליטו ההורים לשלוח את אחיה של צפורה עם עליה ב', בצורה לא ליגלית לארץ-ישראל ואותה שלחו להכשרה בשבדיה.

גילה של צפורה היה אז 16 והיה זה בשנת 1935, המחשבה היתה שלאחר שנת הכשרה-תעבור לארץ ותפגוש את כל המשפחה.

בשבדיה הצטרפה לקבוצה של 15 חברים בני גילה, שחיו בב"ס, שהיה גם פנימיה. עבדו ולמדו עברית לקראת עלייה ארצה.

ב-1938 הגשימה צפורה את חלומה ועלתה ארצה. בתקופה הראשונה בארץ המשיכה ללמוד עברית וכך עבדה במשחלה ב"כפר-אתא", כדי ללמוד גנות.

אח"כ עברה לחדרה למשק-הפועלות למשך כ-3 שנים. ואז חפשה לה מקום לחיות בו בקביעות. כך הגיעה לבקר במעין-צבי. המקום מצא-חן בעיניה והיא החליטה לנסות לחיות בו. היה זה ב-1941.

לאחר זמן-מה נוצר הקשר עם שרגא ובשנת 1945 הקימו בית בישראל והקימו משפחה.

לצפורה ושרגא 3 ילדים: בתיה דותי ואיתן.

11 נכדים ו-6 נינים.

קורות חייה של צפורה שלובים וארוגים בקורות עם ישראל, התנועה הקיבוצית, שואה, תקומה וחיים חדשים בארץ ישנה-חדשה, מדינת ישראל.

צפורה -

נוחי בשלום על משכבך

והיה נפשך צרורה בצרור החיים.

רון קוגלמן
דברים ליד הקבר

יום רביעי 14 מאי 2003

סבתוש יקרה שלי-

כל כך מהר הלכת מאיתנו,

ולא ממש הספקנו להיפרד,

אבל יש לנו נחמה אחת בכך, והיא שלפחות לא סבלת הרבה זמן.

סבתוש-

רק לפני שבוע עוד דאגת לכולנו,

רצת, והבאת ושאלת והתעניינת במלוא המרץ שתמיד אפיין אותך.

אפילו את המתכונים שלך שכל כך אהבנו ואמא ביקשה ממך,

הספקת לרשום עבורנו, אבל לא הספקת לתת לנו אותם,

מצאנו אותם בקלנועית שלך...

תמיד היית אופטימית והקרנת את האופטימיות שלך על כולנו.

בשקט שלך, בחיוך שלך, בטלפון שהרמת כדי לשאול אם הכל בסדר...

וכך תמיד נזכור אותך.

סבתוש-

כל כך קשה לי להיפרד ממך,

אני כבר מתגעגעת.

יפה שלי,

אוהבת אותך המון

הלה

ציבורה אהובתי! עברה שנה שהלכת מאיתנו.
כולנו קראנו לך תמיד אמא- (אמא'ה) היית אהובה על
כולנו,

דאגת לכל דבר עצרת לכולם בסידורים היום יומיים
הקטנים אך הנחוצים כמו כן עמדת לצידנו בהחלטות
יותר קשות.

עברה עלי שנה קשה בצדייק-היינו כל-כך קשורים
אחד לשני ותמיד הכל צמינו יחד מאז שהצעת למצין
והכרנו אחד את השני והחלטנו לקשור את חיינו יחד.
ה - 1945 התחתנו בצניעות, זכנו באהבה, אבא חיינו חיים
מאושרים. אמנם חיינו לבד-אלא ההורים שהופרדנו
מהם עקב רדיפות הנאצים-ואם היו קשיי קליטה אבא
היה לנו אחד את השני ובכוחות משותפים התגברנו
על כל המכשולים.

ה - 1947 נולדה לנו בתיה וזה נתן לנו תוכן חדש לחיים
היית אמא למופת והיינו מאושרים.

במשך השנים נולדו לנו רותי ואיתן והרצנו את
עצמנו כמשפחה מושלמת. היו קשיים אבא המסירות
שלך והאהבה שלך לכולנו עצרו להתגבר על הכל.
עבודתי הרבה מחוץ לביית ורוב הנטל נפל עלייך,
אבא צייי המסירות שלך והאהבה הכל התנהל בצד
הטוב ביותר.

את אני מעביר לפני חלק מהחיים המשותפים שלנו
אני צריך להגיד כי חיינו וניהלנו חיים טובים ומאושרים.
אמא'לה קשה לי לציון כמה את חסרה לי היום!
הילדים והמשפחה צוערים לי - אבא מי שחסרה
לאת את.

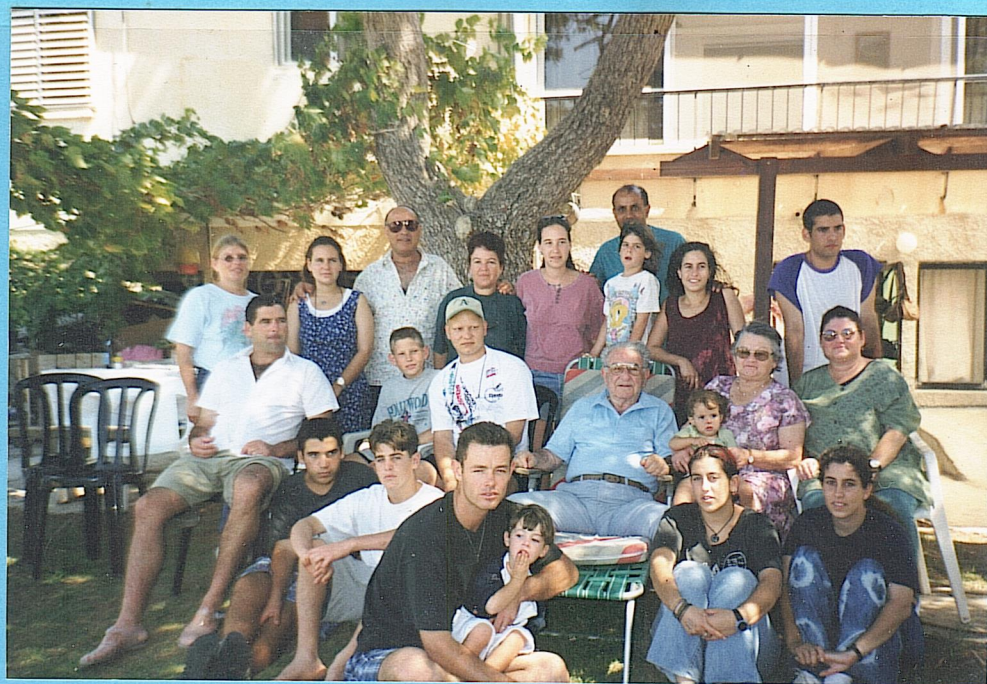
במצאונים

ברא.

מאי 2004 - שנה למות אמא.

המשפחה הגדולה
 במפגש אצל איתן
 ואם אלה-קוקר
 שבקצה אלה
 אלה אסוף אלה
 אלה הילדים
 ואלה הילדים
 אלה היו הנזק.

יתן אלה
 הילדים
 אלה
 אלה
 אלה

12.6.2003

אמא יקרה שלי.

עברו 30 יום מאז עזבת אותנו כה מהר וכה פתאומי – והשארת בליבנו חור גדול מאוד .

נכון אומרים שמוות כמו שלך הוא מוות של צדיקים מבלי שסבלת יתר על המידה – פשוט חשת לא בטוב יום בהיר אחד ולאחר שבוע ימים נפטרת.

לא הספקנו ממש להפרד ממך , לא הספקנו לקבל ממך הסברים והדרכה על הבית , אבל את היית מוכנה לכל והשארת בית מסודר שממש אי אפשר שלא להתמצא בו.

קשה לנו מאוד בלעדייך כל יום שעובר קשה יותר , כמה הייתי רוצה להתעורר מהחלום הנורא הזה ולפגוש אותך עם היכולת לעשייה והרצון שלכולנו יהיה רק טוב.

אמא יקרה שלנו את חסרה לנו מאוד מאוד .

נאמר ליד הקבר ביום השלושים ע"י בתיה.

20/05/2005

"עצרי עכשיו, עצרי מלכת,
לא אל תלכי אני עוד לא מוכן,
להתעורר כשאת אינך לידי.
עכשיו זה שלכת...
וזה תמיד דומה ואני לאן אלך?"

(שלכת, עמיר בניון)

סבתא יקרה שלנו,
זו היתה בדיוק ההרגשה כשהלכת לך כך פתאום ללא כל הכנה מוקדמת והשארת
אותנו המומים וכואבים.
שנתיים עברו בלעדייך,
שנתיים של הרבה מאד געגועים.
פסח כבר לא יהיה אף פעם אותו פסח ללא הלחמניות שלך וללא הגפילטעפיש.
ימי ההולדת וימי שישי לא יהיו אותו הדבר ללא עוגת השוקולד הטעימה שלך.
שבת בבוקר לא תהיה אף פעם אותו הדבר ללא ארוחת הבוקר הטעימה איתך ועם
סבא..
כבר אין טלפונים דואגים בערב לשאול אם הגענו הביתה בשלום ואם הכל בסדר.
את חסרה לנו מאד.
בנתיים גם המשפחה גדלה ונולדו לך ולסבא עוד ארבעה נינים יפים ומקסימים –
ליאור, עדי, איתי וכרמל והם ישמעו עליך הרבה סיפורים יפים אבל לא יזכו להנות
ממך.
סבתא,
אוהבים אותך מאד ומתגעגעים.
כולנו.

שנתיים
כבוד לך הרה
סבתא